

РЕШЕНИЕ

№ 3086

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 18.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10687** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118 Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Е. С. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], обл.П., [улица], Решение № 1040-21-367/ 14.08.2019г. на директора на ТП на НОИ – [населено място], с което са потвърдени Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/14.06.2019г., Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/14.06.2019г. и Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/14.06.2019г. на ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите, с което на основание чл.40, ал.4 от КСО е спряно производството по изплащане на обезщетение за бременност и раждане по болнични листове № Е20182464250 с начална дата 20.03.2019 г., болничен лист № Е20180893144 с начална дата 28.12.2018 г. и болничен лист № Е20183403728 с начална дата 06.02.2019 г.

В жалбата и в допълнение към нея по делото жалбоподателката твърди неправилност и незаконосъобразност на оспорваното решение, като постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Посочва, че административният орган неправилно е обединил производството по трите болнични листа и се е произнесъл с едно решение. Твърди, че е нарушена разпоредбата на чл.31, ал.4 от Наредбата за паричните помощи и обезщетения от ДОО. Моли съда да отмени решението като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган за възобновяване на административното производство и изплащане на дължимите обезщетения. В хода на съдебното производство не се явява и не изпраща

представител. Не претендира разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на ТП на НОИ –С. –град, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че решението е правилно и законосъобразно. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Е. С. И. е представила на 04.04.2019 г., 18.02.2019 г. и 28.12.2018 г. в ТП на НОИ – [населено място], чрез осигурител [фирма] и като самоосигуряващо се лице чрез [фирма] болнични листове № E20182464250 с начална дата 20.03.2019 г., болничен лист № E20180893144 с начална дата 28.12.2018 г. и болничен лист № E20183403728 с начална дата 06.02.2019 г.

След извършена проверка е установено, че в 24-месечния период, от който следва да се изчисли размера на паричното обезщетение при общо заболяване има подадени данни от осигурителя [фирма]. При извършената справка в Регистъра на трудовите договори и Регистъра на осигурените лица било установено, че за лицето е подадено уведомление от [фирма] за сключен на 10.03.2017 г. трудов договор за длъжност „консултант пътнически транспорт“. При извършената проверка било установено, че от този осигурител не са внесени осигурителни вноски за лицето Е. С. И.. В тази връзка със Заповед № ЗР-5-21-00602698/05.08.2019 г. на ръководителя на контрол на разходите на ДОО е възложена извършването на проверка по разходите на ДОО за този осигурител.

В тази връзка с Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/14.06.2019г., Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/14.06.2019г. и Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/14.06.2019г. Ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите, на основание чл.40, ал.4 от КСО е спряно производството по изплащане на обезщетение за бременност и раждане по болнични листове № E20182464250 с начална дата 20.03.2019 г., болничен лист № E20180893144 с начална дата 28.12.2018 г. и болничен лист № E20183403728 с начална дата 06.02.2019 г.

Тези разпореждания са обжалвани пред директора на ТП на НОИ – [населено място], който с Решение № 1040-21-367/14.08.2019г. е потвърдил същите изцяло.

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства за компетентност на органите издали оспорвания акт и разпорежданията / л.64-66, л. 81-88 от делото/.От жалбоподателката също са представени писмени доказателства / л.67 – 79 от делото/.

Други доказателства не са анжигирани от страните в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Решение № 1040-21-367/14.08.2019г. на директора на ТП на НОИ –С.-град, е било връчено на жалбоподателката на 21.08.2019г./ видно от представеното в административната преписка известие за доставяне - л.8 от делото/. Жалбата до АССГ е подадена от надлежната страна, в законоустановения 14-дневен срок на 04.08.2019, видно от пощенското клеймо от представения по делото оригинал на пощ.плик / л.54 от делото/, при наличието на правен интерес, с оглед на горното, съдът намира жалбата за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на законите му

правономощия, съгласно Заповед № 1712/17.08.2015г. на управителя на НОИ / л. 65 от делото/. Същото е постановено в предвидената форма и при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган са издадени и разпорежданията, съгласно Заповед № 1015-21-79/03.02.2019г. на директора на ТП на НОИ – [населено място] / л.66 от делото/.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, обуславящи отмяната на оспорения акт, последният е постановен при правилно приложение на материалния закон.

Неоснователни се явяват доводите на жалбоподателката за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в разглеждане на трите жалби в едно общо производство по чл.117, ал.3 от КСО, с което било препятствано насочването към другото правоотношение, по което същата е била осигурена като собственик и управител на [фирма]. Следва да се отбележи, че макар болничните листове да са издадени за три различни периода, фактичката обстановка и основанието за спиране на производството са идентични и касаят наличието на пречка за изчисляване на размера на дължимото обезщетение. В тази връзка мотивите на трите разпореждания, които са оспорени от жалбоподателката са идентични. С оглед на това разглеждането им в едно производство не е съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като безспорно е налице свързаност между трите болнични листове, представени от [фирма]. Оспорените разпореждания са издадени от едно и също длъжностно лице имат идентични мотиви, подлежат на контрол пред един и същ горестоящ административен орган. Съгласно трайната съдебна практика съществено е това нарушение на административно производствените правила, което ако не беше допуснато би довело до друг краен извод и волеизявлението на органа. В случая с обединяването на трите жалби е постигната и процесуална икономия.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателката е подала пред НОИ болнични листове № E20182464250 с начална дата 20.03.2019 г., болничен лист № E20180893144 с начална дата 28.12.2018 г. и болничен лист № E20183403728 с начална дата 06.02.2019 г. като осигурител в тях е посочено дружеството [фирма]. Цитираните болнични листове са представени за изплащане по реда на НПОПДОО чрез посоченото дружество като към тях са представени удостоверения с деклариранни данни относно осигурителен статус на лицето. Видно от представените удостоверения жалбоподателката, в качеството ѝ на самоосигурено лице е декларирала, че към деня на настъпване на временната неработоспособност е осигурена за риска общо заболяване и майчинство и че има 12 месеца осигурителен стаж за този риск.

Безспорно е и обстоятелството, че за периода от който следва да се изчисли паричното обезщетение по болничните листове – 24 месеца преди настъпване на нетрудоспособността са подадени данни за жалбоподателката за осигурителен стаж и осигурителен доход от друго дружество [фирма] като осигурителни вноски не са били внесени.

Съгласно чл.49, ал.1 от КСО дневното парично обезщетение при бременност и раждане се определя в размер на 90 на сто от средно брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, а за сомоосигуряващите се лица – внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода 24 месеца,

предхождащи месеца на настъпване на временната нетрудоспособност поради бременност и раждане. Дневното парично обезщетение не може да бъде по-голямо от средно дневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението и по-малко от минималната дневна работна заплата, установена за страната и се определя по реда на чл.42, ал.2-5 от КСО. При спазване на чл.1, ал.2 от НПОПДОО, ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите, като действащ в условията на обвързана компетентност е бил длъжен да се съобрази с данните които са отразени в РОЛ.

Разпоредбата на чл.31, ал.2 от НПОПДОО определя, че сборът от доходите по ал.1 от който се изчисляват паричните обезщетения за временна неработоспособност, бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст, включително в случаите, в които лицето е осигурено по повече от едно правоотношение, не може да бъде по-голям от максималния месечен размер на осигурителен доход, определен със ЗБДОО за съответната година, за всеки месец от периода от който се изчисляват паричните обезщетения, освен в случаите по чл.6, ал.16 от КСО. При спазването на тези разпоредби в случаите, при които лицето е осигурено на повече от едно основание, какъвто е настоящият случай, при определяне на дневния размер на паричното обезщетение задължително следва да се вземе сбора от доходите по двете правоотношения. С разпоредбата на чл.31, ал.4 от НПОПДОО се регламентира реда за изплащането на обезщетенията като императивно се определя, че изплащането става по всяко едно от правоотношенията. Т.е. тази разпоредба касае само изплащането, но не и реда за изчисляване на размера на среднодневното парично обезщетение, който изисква размерът да се определи от сбора от доходите, за които има подадени данни в РОЛ за периода 24 месеца преди месеца на настъпване на риска.

При данни за осигурителен доход от две дружества [фирма] и [фирма] административния орган е следвало да установи, дали лицата за които има данни в РОЛ са осъществявали трудова дейност и са били осигурени поради което са били налице основанията на чл.40, ал.4 от КСО за спиране на производството по отпускането/изплащането на паричните обезщетения по болничните листове.

На следващо място твърденията на жалбоподателката, че е била осигурена за риска чрез [фирма] са недоказани. От приложените разписки за внесена сума на 05.06.2019 г. в ТП на НОИ – офис П. показва единствено, че са внесени осигурителни вноски за ДОО, но няма данни за кои периоди от време се отнасят внесените суми както данни дали същата сума покрива окончателния размер на дължимите осигурителни вноски. Отделно от това няма данни за доход за 2018 г. Дори и да се приеме, че жалбоподателката е била осигурена чрез [фирма], въпреки че това качество тя няма към дата 28.12.2018 г., а е придобито на дата 05.06.2019 г., ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите не може да игнорира осигурителния доход от другото дружество [фирма].

С оглед на горното правилно с оспорваните разпореждания е спряно производството по отпускането/изплащането на паричните обезщетения по болничните листове на основание чл.40, ал.4 от КСО. Като е достигнал до тези изводи Директора на ТП на НОИ – С. град е постановил правилно и законосъобразно решение към момента на издаването му, при спазването на процесуалните правила и материалния закон, което следва да бъде оставено в сила, а жалбата срещу него да бъде отхвърлена като неоснователна.

Ответникът не е претендирал разноски по делото поради което такива не следва да

му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. С. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], обл.П., [улица], Решение № 1040-21-367/ 14.08.2019г. на директора на ТП на НОИ – [населено място], с което са потвърдени Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/14.06.2019г., Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/14.06.2019г. и Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/14.06.2019г. на ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите, с което на основание чл.40, ал.4 от КСО е спряно производството по изплащане на обезщетение за бременност и раждане по болнични листове № Е20182464250 с начална дата 20.03.2019 г., болничен лист № Е20180893144 с начална дата 28.12.2018 г. и болничен лист № Е20183403728 с начална дата 06.02.2019 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК, в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: